

mange kun yderst sjældent ville få dokumenter vedrørende skibe til behandling, ikke kunne betragtes som en rationel løsning og navnlig ikke frembyde samme sikkerhed og ensartethed i behandlingen af dokumenterne, som det centraliserede skibsregister, der betjenes af kvalificerede jurister med skibsregistrering som speciale.

Det har i praksis vist sig at være af stor værdi såvel for erhvervet som for sagførerne, at man altid kan få en god service og saglig vejledning hos det centrale skibsregister. Hertil kommer endelig, at landets geografiske forhold — i modsætning til Norges — med de bestående hurtige post- og telefonforbindelser mellem hovedstaden og de fjernere landsdele ikke på nogen måde kan motivere en decentralisering. Det må i denne forbindelse også erindres, at den norske handelsflåde er ca. 5 gange så stor som den danske.

En ordning i lighed med den svenske, hvorefter rettighedsregistreringen centraliseres i et særligt register, der føres ved en domstol men adskilt fra nationalitetsregistret — en ordning som iøvrigt efter det for kommissionen oplyste påtænkes gennemført med hensyn til registrering af luftfartøjer — frembyder efter kommissionens opfattelse adskillige af de samme praktiske ulemper i retning af dobbelt arbejde, som ovenfor anført med hensyn til den decentraliserede ordning, uden at man ville opnå de fordele, som kunne tænkes at være forbundet med en lokal registreringsordning.

De interesserede parter har lagt megen vægt på bevarelsen af den bestående ordning, hvorefter registreringen vedrørende større skibe er koncentreret på et enkelt sted. En sondring mellem den offentligtretlige og den privatretlige registrering (en skibsmatrikel og et rettighedsregister) ville være vanskeligt at forstå for mange af dem, der har brug for skibsregistret.

Kommissionen har derfor i lovudkastets § 8 foreslået, at registreringen fortsat henlægges til et for hele landet fælles skibsregister. Dette forestås af en overregistrator, der opfylder betingelserne for at være dommer, idet man samtidig foreslår overregistratorens afgørelser undergivet rekurs til Østre Landsret.

Kommissionen har indgående overvejet spørgsmålet om, hvorvidt og i bekræftende fald med hvilke arbejdsopgaver distriktskontorerne bør opretholdes, og har til belysning heraf indhentet et omfattende materiale vedrørende disse kontorers arbejde.

Der er i kommissionen enighed om, at førelsen af fartøjsfortegnelsen udenfor København som hidtil bør finde sted lokalt ved distriktskontorerne i de vigtigste søkøbstæder. Med hensyn til distrikt-

ternes medvirken ved den egentlige skibsregistrering er kommissionen nået til den opfattelse, at distriktskontorerne fremdeles har adskillig betydning som lokal oplysningskilde — dette gælder navnlig sådanne steder som f. eks. Esbjerg og Frederikshavn, hvor mange fiskefartøjer er hjemmehørende. Endvidere må man lægge stor vægt på den nytte, kontorerne gør med hensyn til registreringssagernes forberedelse og ekspedition. Dette gør sig navnlig gældende forsåvidt angår fiskefartøjer og småskibe, hvor kontorerens bistand er af særlig betydning især i forbindelse med de forskellige offentligtretlige spørgsmål, der skal klares ved en registrering, f. eks. afgivelse af nationalitetserklæringer, valg af bestyrende reder og lignende.

Den forenkling, der kan opnås ved en centralisering, modvirkes derfor af det besvær, som indsendelse af mangelfulde registreringsbegøring medfører.

Hvis et betydeligt antal mindre skibe — som det forventes — fremtidig bliver registreret i medfør af den i lovudkastets § 44 foreslåede fakultative registreringsordning, vil distriktskontorerens medvirken selvsagt få øget praktisk betydning for den effektive afvikling af det store antal registreringsager af denne art, der i overvejende grad må antages at ville dreje sig om skibe hjemmehørende i provinsen.

Kommissionen mener derimod, at arbejdet ved distriktskontorerne kan forenkles væsentligt gennem afskaffelse af de ved disse kontorer hidtil førte skibsregistre, der ikke længere kan anses for at være af praktisk betydning, hvis blot det fornødne oplysningsmateriale vedrørende de pågældende skibe på anden måde er til stede ved kontorerne i en for publikum let tilgængelig form.

Det er derfor i lovudkastets § 12 foreslået, at der ved distriktskontorerne skal opbevares en særlig mappe for hvert af de i distriktet hjemmehørende skibe, indeholdende orienterende oplysninger om skibets data, ejerforhold og behæftelser m. v. til ligemed genpart af de registrerede dokumenter.

Der henvises herom nærmere til bemærkningerne til forslaget § 12. Kommissionen forudsætter iøvrigt, at landets geografiske inddeling i registreringsdistrikter og spørgsmålet om placeringen af distriktskontorerne tages op til revision i forbindelse med lovforslagets gennemførelse, jfr. bemærkningerne til forslaget § 8.

Registrering af lystfartøjer i fartøjsfortegnelsen.

Under kommissionens overvejelser af mulighederne for gennemførelse af en forenkling i regi-